Jessica de Jong

Drenthe

LIBEROBOOKS
LiberoBooks - Amsterdam

~ Dwingelderveld ~

Verrijzenis

Nevel vlak boven zachte zandgrond
Waar heidenen zuchtend wegkwijnen
Dampend uit jouw droge mond
Lijk je uit de mist te verschijnen

Grijsbruine takken ruizen in de wind
Waar sporen afdrukken achterlaten
De roep van een nachtzwaluw klinkt
In mistige dampen tussen grazende schapen

Onder lagen luchten vol wolkenlicht
Strek jij je uit in het volle zicht

Over het veenpluis ligt een gapende stilte
Uitgesponnen zijdedraad in bos en veen

Overal om je heen
Vochtige laagtes en vennen
Verspreide berken en dennen

Ronddwalen zonder dichterbij te komen
Klokjes rinkelen tussen oplichtende bomen
IJle stemmen galmen alsmaar trager
Terugverlangend naar hun oude drager

Jessica de Jong

Wedergeboorte

Op mijn rug draag ik de vorigen
Bewaak ze met mijn lage stem
Bescherm ze tegen het heden
Bedekt onder loodzware kleden

Als de zonnestralen opkomen
Zal ik ze uit hun slaap wekken
Hun dagen tot in het eindeloze rekken
Op de heuvel dansen in tijdloze dromen

Hechte banden gaan nooit verloren
Meegewogen schatten zullen mij toebehoren
Aardewerk, asresten, offers en werktuigen
Mijn gestalte hoeft voor niemand te buigen

Als de nacht valt, verstop ik mezelf in
Een baarmoeder verborgen onder de mijnen
Overgang tussen leven en zingeving
Nooit zullen mijn krachten verdwijnen

Jessica de Jong

~ Borger ~

~ Het Oranjekanaal ~

Zwarte diamant

In uitgestrekte velden
wuiven pluimen
nemen zuchtend licht
in zich op voor later

Geworteld in natte bodem
op lange stengels
voordat ze omlaag zakken
in het water

Daar leggen ze zich te rusten

Duizenden jaren lang
laag op laag
over elkaar

Totdat zij weer opstijgen

als een glanzende,
donkere spiegel

waarin turfstekers
hun voorland zien
in het avondlicht

Jessica de Jong

Onbedorven

In avondrijke stralen
loop jij in maanpracht
als een schitterende zonnester
uit Shakespeare's bos over in
Lord Byron's zomernacht

In het losse ritme van jouw stappen
lopen liefde en goedheid mee
Het kwaad haalt je niet in
en zal in het duister verslappen

Het pure schijnsel uit jouw reine hart
verblindt achtervolgers op hun levenspad
Waar dag en nacht elkaar kruisen
hoor je stilletjes jouw rokken ruizen

Je bent mooier dan de seizoenen
en leeft in de harten van miljoenen

Jessica de Jong

~ Diever ~

~ Veenhuizen ~

Alleen op de wereld

Wanneer het zwaar is
koud en kil,
lig ik

´s nachts wakker
in mijn bed
van steen

Kijkend naar
het warme lichtje

vallen maanstralen
van troost

door de tralies
in de kilte

om mij heen

Jessica de Jong

Boomloze openheid

Langgerekte weidsheid
opgehemelde vrijheid

Vloeiend en glooiend
veerkrachtig plooiend

Oneindige vertes
opgerekte grenzen

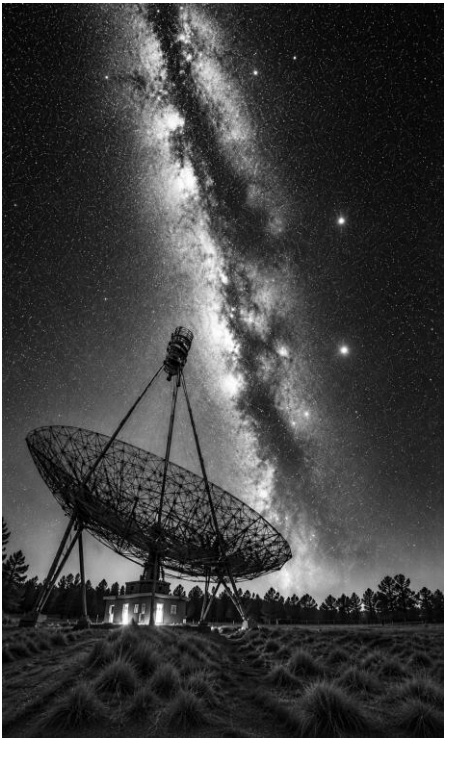
Verstrengeld ineen
waar gaat het heen?

Ver weg vervagen
eindeloos bevragen

Jessica de Jong

~ Fochteloërveen ~

~ Dwingeloo ~

Levensteken

Jij zond al
trillingen uit

voordat een Trechterbeker
hier ooit kwam

Op de paarse heide
klonk al lichtjaren

eeuwenoud geruis

Toen een luisteraar
je eindelijk
hoorde spreken,

was je al terug
in de tijd

een laatste echo
herinnerde hoe
jouw stralende komst
ons heeft bevrijd

Jessica de Jong